

Proves PISA

Ens dirigim a la mateixa cafeteria de sempre, al barri gironí de Sant Narcís. Darrere de la barra hi ha el mateix immigrant xinès que ens atén des de fa anys. Els seus fills, dos petitons nascuts a Pequín (segons m'ha explicat), ja hi són. Els veig fer els deures a la barra del bar concentrats. La meva filla m'ensenya el que estudien a l'escola. Té un quadern per matèria, la lletra prolixa. A tots els exàmens obté molt bones notes. Em parla dels tipus de sistemes econòmics, tema d'estudi del dia. Del capitalisme al socialisme, passant per «l'estat del benestar» (aquest és nou per a mi). A l'escola l'hi han dit que tant Catalunya com Espanya viuen a «l'estat del benestar». Cara de pòquer. No la contradic. La meva filla adolescent, gironina de naixement, és filla de dos immigrants. Penso en com de bona alumna és, amb quin entusiasme em parla del que estudia (cosa que jo no tenia a la seva edat), i que destaca en anglès, ja que fa classes particulars. Als nens d'ulls esquinçats de la barra del bar, immigrants, els veig fer comptes amb cura. Penso en això després de llegir els resultats de les proves PISA i repassar les contradiccions de la resposta oficial de Catalunya. La primera excusa va ser el Covid, però tot el planeta l'havia passat. La segona va ser la immigració, com si no fos un deure de les autoritats catalanes donar l'acolliment correcte a l'alumnat estranger. Major immigració tenen comunitats com Madrid i les Balears i no van treure els mateixos resultats. Les respostes van fer marxa enrere i es van contradir al llarg de la setmana. Per descomptat, la culpa no és un model educatiu permissiu on tots aproven. Tampoc no és culpa de les polítiques educatives o de la manca d'integració. Va fer la impressió que uns immigrants caiguts en paracaigudes van fer les proves i van aixafar les de la resta fent quedar fatal a tot Catalunya. Resumint, es va notar una gran desprolixitat a l'hora de donar explicacions, més enllà que el nivell d'autocrítica va ser zero. Cosa que a un li fa preguntar-se, en conjunt, pel suposat «estat del benestar» (si això existeix), el que pot arribar a trobar un fill, els dos immigrants xinesos o el darrer alumne de Catalunya.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2023/12/10/proves-pisa-95643788.html>